

„Beat misa“ i biskupi

»Prošle sam godine propovijedao korizmu u jednoj katedrali srednje Italije i iznenadio sam se kad sam čuo da upravo na Uskrs preko biskupskega pontifikala pjevaju »beat misu«. Također sam se i ove godine našao u srednjoj Italiji radi istih motiva i opet sam na Uskrs u drugoj katedrali slušao tako zvanu »misu mlađih« s automatskim glazovrom, električnim gitarama... dva golema pojačala i dva dugokosa solista koji su se izmjenjivali »alternativ« za mikrofonima i pjevali naprosto sakateći i kvarči liturgijske tekstove... I zatim se pitam. Što rade biskupi, zašto se u njihovim biskupijama ne poštivaju odredbe CEI (Centro Episcopale Italiano) što su ih 15. ožujka 1970. potpisali i objavili kao službeni dokument? I što je CEI poduzela protiv biskupa koji ga ne opslužuju da ih potisjeti na autoritet dokumenta?«

P. Erminio da Trev. (Milano)

Bi li ste mi znali kazati, dragi oče Erminio, što može učiniti CEI da bi 301 biskup od CEI vršio ove mudre odredbe koje su oni sami izdali?

Neko sam vrijeme Vaše pismo držao pohranjeno u ladici svoga radnog stola ne bi li vremena sazorila. Opazili smo da se tako svake sezone mijenjaju glazbene mode kako mjeseci prolaze. Ovdje su se u Rimu raspali mnogi »crkveni visovi«, a isti su »mladi« dozrijevajuće shvatili da je »misu mlađih« samo jedan stil, i ne sastoji se od četiri pjesmice što ih izmjauču tri pjevača s dvije gitare pred mikrofonom. Nadam se da će se isto tako dogoditi i u srednjoj Italiji.

Ne čudi me ni to da su slijedeće godine u nekoj drugoj katedrali na dan Uskrsa dva dugokosa mladića kao solisti izvodili »beat misu« izmjenjući se »alternativ« preko mikrofona: možda su zamišljali da njih dvojica pjevajući »alternativ« zamjenjuju pjevački zbor i skup vjernika, što je i inače Koncil vruće preporučio. Možda je njegova Preuzvišenost, da bi održao katedralne kanonike budnjima, zatvorio jedno oko (a, ako nije nagluh, i oba uha!), na ono što je on sa svojom subraćom u episkopatu potpisao.

Vremena sazrijevaju, rekao sam malo prije. Za nedavnog polifonog festivala u Arezzu (Kad smo na tome, znate li tko je dobio nagradu u gregorijanskom pjevanju? Pjevački zbor djevojčica iz Bugarske: na gagnutljiv su način pjevale latinske sante melodije), razgovarao sam s tri mladića iz Vicenze. Najstariji je godinama bio član skupa »lake glazbe«. U razgovoru s njime tri su me stvari ugodno iznenadile: laku glaz-

bu svira u »dancings« (kavane s plensem), a ne u crkvi. »Laka crkvena glazba« izaziva smijeh kod onih koji su stručnjaci u autentičnoj lakoj glazbi: to je niži proizvod, »spatacca« (novac koji ne vrijedi ni pišljiva boba), rekli bi Rimljani. Napokon je u svome mjestu osnovao pjev. zbor mladića i djevojaka koji žrtvuju svoje slobodno vrijeme — gratis — da bi mogli pjevati polifoniju.

Dobivam dojam, kada prođe moda, da će »beat« glazbu pjevati samo sjemeništari... Sažaljujem današnje sjemeništare: u svim njihovim manifestacijama kao da se osjeća da žive opterećeni osjećajem niže vrijednosti. Neki mi je od njih — više mu se imena ne sjećam — dao najljepšu definiciju gregorijanskog pjevanja. Rekao mi je da im se gregorijanski koral ne sviđa jer »miriše po tamjanu«. Savršeno! Miriše po tamjanu, a ne po kolonjskoj vodici ili po nafti. Neposredno pobudjuje duhovne vrjednote: sabranost, molitvu...

Ajme, kamo me sve odnijela »misa beat« i onaj biskup iz srednje Italije!

V. Zaccaria

(Bollettino Ceciliano, br. 8—10, 1971. g. str. 221.)

Rim — škola za časne sestre

U centralnim prostorijama talijanskog cecilijanskog udruženja u toku je jedanaesta školska godina za časne sestre. Sv. Stolica — uvidjevši veliku glazbenu i pastoralnu korist ove škole — posredstvom mons. Josipa Caprio dala je preudesiti i pridodati još nekoliko potrebnih prostorija, tako da sada može raditi punim kapacitetom. Šku pohađa oko 60 redovnica raznih redova, kongregacija i narodnosti. Upraviteljica je s. Yvonne prof. Valpondi.

Ravena - XI festival glazbe za orgulje

Orguljaš Luigi Toja je u privlačnoj i divnoj bazilici sv. Vitala organizirao XI. festival glazbe za orgulje. Osam koncerata izveli su slijedeći majstori: Erich Vollender, Hannes Mayer, Martha Schuster, Bedřich Janaček, Pierre Cocherau, Monserrat Torrent, Jean Langlais i Luigi Toja. Umjetnici su pred sobom imali težak i odgovoran za-

datak i izvršili su ga u potpunosti. Na Seracijevim orguljama Mo L. Toja je izveo koncerte Händla i Mozarta za orgulje i orkestar.

Što Majka Generalica misli o crkvenom pjevanju

S. Marija Lucija Ricci, časna majka generalica konkgregacije sestara »Pobožnih učenica Božanskog Učitelja« u Meksiku, uputila je svojim sestrama pismo u kojem uz ostalo kaže i ovo :

»Prisustvovala sam koncertu što ga je organizirao revni župnik za svoje župljane da bi ih zainteresirao za crkveno pjevanje (na izričitu želju g. župnika glavni oslonac koncerta bile su upravo naše sestre).

Pjevale ste gregorijanske napjeve, klasičnu i modernu polifoniju. Bile ste odvažne i sve je dobro završilo. Doista bile ste pravi primjer žive vjere, jer ste pjevale na slavu Božju, onome Bogu koji je tako često zaboravljen; primjer molitve jer je vaše pjevanje bilo sveto, a po sv. Augustinu: tko pjeva dvostruko moliti.

Crkvena glazba za Pobožnu učenicu je sredstvo da se osobno s Bogom sjedini i da ostale duše Njemu privodi.

Cinjenica koja se nažalost često obistinjuje jest, da se svaki put ne pjeva najbolje. Pobožne Učenice posjeduju nesvakidašnje glazbene darove za ovu lijepu umjetnost zato neka njihovi nastupi uvijek budu na umjetničkoj visini. Nastupi i njihov izražajni oblik su vezani s našim zvanjem i misijom. Vaše pjevanje neka bude odraz pobožnih i čistih duša koje svjedoče prisutnost viših vrijednosti i vode Životu: onom životu što ga ima i dariva jedino Krist koji je put, istina i život.

Sa zanosom vam napominjem da se u Guadalupi pjevanje čulo prije nego se Djevica prikazala Ivanu Diéguru. Kakvo pjevanje? Kakvi pjevači? Povijest nam kaže: divno pjevanje kojemu kao da planine odgovaraju. U čarobnom prizoru onog subotnjeg jutra pjevanje se čulo prije nego se ukazala presveta Marija.

Htjela bih da, kad Pobožne učenice prestanu pjevati, svijet — odnosno duše — pjevaju. Tko pjevanjem Boga hvali moći će se odažvati i samome Bogu.

Nastavite pjevati smatrajući pjevanje molitvom: usavršujte ga i prihvate trud što ga priprava zahtijeva, a ne smijete ga nikada improvizirati, tj. nikada bez ozbiljne priprave nastupiti. Temelj i osnovni uvjet vašega rada neka uvijek bude: Ljubav; tako će vaše pjevanje uistini postati apostol dobra za dušu. A. M.